

C/2024/6290

21.10.2024

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia zmiany standardowej w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina na podstawie art. 17 ust. 2 i 3
rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(C/2024/6290)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾.

INFORMACJA DOTYCZĄCA ZATWIERDZENIA ZMIANY STANDARDOWEJ

„Côte Rôtie”

PDO-FR-A0199-AM01

Data przekazania informacji: 25.7.2024

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Obszar geograficzny i obszar bezpośredniego sąsiedztwa

W rozdziale I specyfikacji produktu objętego nazwą „Côte Rôtie” pkt IV „Obszary, na których odbywają się poszczególne czynności” ppkt 1 „Obszar geograficzny” i ppkt 3 „Obszar bezpośredniego sąsiedztwa” dodano, nie wprowadzając dalszych zmian, odniesienie do oficjalnego kodu geograficznego z 1 stycznia 2023 r.

Powyzsza zmiana redakcyjna umożliwia określenie obszaru geograficznego na podstawie obowiązującej w 2023 r. wersji oficjalnego kodu geograficznego redagowanego przez Narodowy Instytut Badań Statystycznych i Ekonomicznych (INSEE) oraz zapewnienie pewności prawa w odniesieniu do definicji obszaru geograficznego.

Jednolity dokument uzupełniono o to odniesienie w punkcie „Obszar geograficzny”, jak również w punkcie „Wymogi dodatkowe – obszar bezpośredniego sąsiedztwa”.

2. Etykietowanie

Rozdział I specyfikacji produktu objętego nazwą „Côte Rôtie” uzupełniono w pkt XII „Zasady prezentacji i etykietowania”, ppkt 2 „Przepisy szczególne”. Zawiera on teraz zasady etykietowania z wykorzystaniem nazwy większej jednostki geograficznej „Vignobles de la Vallée du Rhône”, zgodnie z warunkami określonymi w umowie podpisanej między poszczególnymi zainteresowanymi organami ds. ochrony i zarządzania. Określenie to musi znajdować się w tym samym polu widzenia co wszystkie napisy, które należy obowiązkowo umieścić na etykiecie, i musi być wydrukowane taką samą czcionką, o takim samym kolorze co czcionka, którą zapisano nazwę, przy czym rozmiar tego określenia nie przekracza dwóch trzecich rozmiaru nazwy.

Uzupełnienie to dodano do punktu „Wymogi dodatkowe – etykietowanie” jednolitego dokumentu.

3. Obowiązki w zakresie składania deklaracji

Rozdział II specyfikacji produktu objętego nazwą „Côte Rôtie” zaktualizowano przez dostosowanie obowiązków podmiotów gospodarczych w zakresie składania deklaracji do organu ds. ochrony i zarządzania do planu kontroli dla tej nazwy.

Aktualizacja ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

4. Odniesienie do organu kontrolnego

W rozdziale III specyfikacji produktu zaktualizowano pkt II „Odniesienie do organu kontrolnego”, aby wyszczególnić, że kontrolę zgodności ze specyfikacją produktu musi wykonywać, w oparciu o zatwierdzony plan kontroli, podmiot zewnętrzny dający gwarancje kompetencji, bezstronności i niezależności, upoważniony przez INAO (francuski Krajowy Instytut Pochodzenia i Jakości).

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

Aktualizacja ta nie ma wpływu na jednolity dokument.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa lub nazwy

Côte Rôtie

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChNP – chroniona nazwa pochodzenia

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino

3.1. Kod nomenklatury scalonej

— 22 – NAPOJE BEZALKOHOLOWE, ALKOHOLOWE I OCET

2204 – wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009

4. Opis wina lub win

ZWIĘZŁY OPIS

Nazwa pochodzenia „Côte Rôtie” jest zastrzeżona dla czerwonych win niemusujących. Minimalna naturalna objętościowa zawartość alkoholu w tych winach wynosi 10,5 %. Zawartość kwasu jabłkowego w winach na etapie pakowania nie przekracza 0,4 grama na litr. Zawartość cukrów fermentacyjnych (glukozy i fruktozy) w winach na etapie pakowania:

- nie przekracza 3 gramów na litr w przypadku win, w których naturalna objętościowa zawartość alkoholu nie przekracza 13,5 %;
- nie przekracza 4 gramów na litr w przypadku win, w których naturalna objętościowa zawartość alkoholu przekracza 13,5 %.
- Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach po wzbogacaniu nie przekracza 13 %.
- Kwasowość ogólna, w przypadku jej braku kwasowość lotna i całkowita zawartość dwutlenku siarki są zgodne z wartościami określonymi w przepisach UE.

Kontrolowana nazwa pochodzenia „Côte Rôtie” dotyczy wyłącznie win czerwonych. Ich ciemny, prawie czarny kolor, charakterystyczny dla odmiany Syrah N, z czasem przybiera odcienie granatu. Aromat łączy złożoność i elegancję z nutami czarnych owoców i przypraw, czasem również fiołków, gdy w mieszance występuje odmiana Viognier B. Podczas dojrzewania w aromacie pojawiają się lekko dymne nuty (tosty, kawa, kakao itp.) oraz zapach pieczonych lub kandyzowanych owoców. Struktura na podniebieniu charakteryzuje się jedwabistymi taninami połączonymi z bardziej wyrazistą krągłością w przypadku wykorzystania odmiany Viognier B, która zgodnie z konwencją jest winifikowana przez dodawanie niewielkiej ilości procentowej winogron tej odmiany. Aksamitny charakter tanin sprzyja również stosowaniu tradycyjnych metod produkcji wina obejmujących fermentację w kadziach całych kiści winogron, lekko rozgniatanych za pomocą zanurzonej pokrywki.

Ogólne cechy analityczne

- Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości) —
- Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)
- Minimalna kwasowość ogólna —
- Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr) —
- Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr) —

5. **Praktyki enologiczne**

5.1. *Szczególne praktyki enologiczne*

1. Metoda uprawy

- Minimalna gęstość obsady w winnicy wynosi 6 000 roślin na hektar.
- Maksymalna powierzchnia przeznaczona dla każdego krzewu nie może przekraczać 1,70 m². Powierzchnię tę oblicza się przez pomnożenie odległości między rzędami przez odległość między roślinami.
- Odstęp między rzędami nie może przekraczać 2 metrów.

Winorośl przycina się na maksymalnie 10 oczek na łozę zgodnie z następującymi technikami:

- cięcie krótkie (gobelet, maksymalnie 5 czopów na łozę, w formie sznura Royat z 1 lub 2 ramionami);
- jednoramienny sznur Guyota.

W ciągu roku prowadzenia maksymalna liczba 10 pąków na łozę oznacza liczbę po usuwaniu pąków, które ma miejsce nie później niż 1 lipca.

Wina produkuje się z winogron zebranych ręcznie. Kiście winogron przewozi się w całości aż do miejsca, w którym przeprowadza się winifikację.

2. *Szczególne praktyki enologiczne*

Zabrania się wykorzystywania kawałków drewna.

Poza wymienionymi powyżej przepisami w praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy spełniać wymogi obowiązujące na poziomie unijnym oraz zawarte w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego.

5.2. *Maksymalna wydajność*

1. 46 hektolitrow z hektara

6. **Wyznaczony obszar geograficzny**

Zbiór winogron, ich fermentacja i produkcja wina odbywają się na obszarze następujących gmin w departamencie Rodan, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2023 r.: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône i Tupin-et-Semons.

7. **Odmiany winorośli**

Viognier B

8. **Opis związku lub związków:**

Opis czynników naturalnych mających wpływ na związek z obszarem

Obszar objęty kontrolowaną nazwą pochodzenia „Côte Rôtie”, który znajduje się na skrajnym północnym krańcu dużego regionu uprawy winorośli objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia „Côtes du Rhône”, jest również najbardziej wysuniętym na północ stanowiskiem odmiany Syrah N.

W systemie chronionych nazw pochodzenia Doliny Rodanu „Côte Rôtie” należy do klasy win „Crus des Côtes du Rhône”.

Winnice rozciągają się wzdłuż wschodniej granicy Masywu Centralnego około 40 kilometrów na południe od Lyonu, są położone na bardzo stromych zboczach na prawym brzegu Rodanu i zwrócone w stronę południowej części miasta Vienne. Ta niezwykła topografia tworzy zróżnicowany krajobraz, w którym kluczowe znaczenie ma wpływ człowieka, ponieważ ludzie starają się wykorzystać go w optymalny sposób.

Obszar geograficzny jest ograniczony do trzech gmin w departamencie Rodan: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône i Tupin-et-Semons.

W dolinie „Côte Blonde” i w podobnych miejscach, gdzie na działkach występują jasno zabarwione gleby, erozja podłoża powoduje powstanie bardzo delikatnych, niestabilnych piasków gliniastych (fr. *arzel*); uprawa na tego rodzaju podłożu jest możliwa wyłącznie pod warunkiem zastosowania murków układanych z kamieni bez zaprawy, znanych lokalnie pod nazwą „cheys”, które zapobiegają erozji.

W dolinie „Côte Brune” lub na obszarach, na których działki charakteryzują się podobnymi glebami o ciemniejszym kolorze, bardziej gliniaste gleby zapewniają większą stabilność. Na wzgórzach formowane są zatem wąskie tarasy lub „chaillées”, które tworzą rodzaj schodów, z winoroślą uprawianą na stosunkowo płaskich tarasach.

Klimat, zwany „Lyonnais”, ma charakter częściowo kontynentalny, mimo że jest to najbardziej wysunięta na północ część Doliny Rodanu, leżąca w strefie wpływu Morza Śródziemnego. Często wieje tu północny wiatr, znany lokalnie jako „Bise”. Ogólna południowo-wschodnia ekspozycja winnic zapewnia im stosunkowo osłoniętą i słoneczną wystawę.

Opis czynników ludzkich mających wpływ na związek z obszarem

Wina „Côte Rôtie” należą prawdopodobnie do najstarszych w Dolinie Rodanu. Istnieją liczne dowody na ich starożytny rodowód, zwłaszcza na stanowisku archeologicznym Saint-Roman-en-Gal przylegającym do winnic „Côte Rôtie” i znanym z wielu mozaik odkrytych w pozostałościach rzymskich willi.

Na mozaikach przedstawiono między innymi scenę zbioru i rozgniatania winogron oraz zamykania dzbana (mozaika przedstawiająca kalendarz rolniczy, początek trzeciego wieku, Muzeum Saint Germain-en-Laye – pochodzenie: Saint-Romain-en-Gal). W tamtym czasie dzbany z winem zamykano z wykorzystaniem materiału żywicznego i określano je mianem „picatum”. Same wina były znane pod nazwą „Allobrogica”. (A. Ferdière, *Les campagnes en gaule romaine* [Obszary wiejskie Galii Rzymskiej], t. 2, s. 87).

Początkowy rozwój winnic w tym regionie był zatem prawdopodobnie związany z Pax Romana, na mocy którego Allobrogowie, których terytorium obejmowało część prawego brzegu Rodanu, naprzeciw Vienne, nabyli obywatelstwo rzymskie, a tym samym uzyskali prawo do sadzenia winorośli. Wina Allobrogica cieszyły się dużą popularnością na początku panowania dynastii Antoninów (drugi wiek naszej ery).

W średniowieczu trudno było transportować te wina z Doliny Rodanu do północnej Francji ze względu na wygórowane opłaty pobierane przez miasta znajdujące się w Dolinie Rodanu, przez które prowadziła droga, w szczególności Lyon i Mâcon. (R. Dion, *Histoire de la vigne et du vin en France* [Historia wina i winiarstwa we Francji]).

Aby pokonać tę przeszkodę, w XVII w. rozwinięto szlaki handlowe dla win z Doliny Rodanu prowadzące w kierunku Paryża wzdłuż Loary. W pobliżu Condrieu Dolina Rodanu jest oddalona od Doliny Loary jedynie o około 40 km, a odległość tę można pokonać, przecinając masyw Pilat. Dalej na północy kanały Briare i Loing łączą Loarę z Sekwaną i pozwalają dotrzeć do Paryża.

W tym okresie produkcja wina „Côte Rôtie” intensywnie się rozwijała, ale począwszy od XIX w. zaczęły piętrzyć się trudności. Przede wszystkim dużą część winnic zniszczyła filoksera, co podkreślił w swoich tekstach mieszkaniec Alzacji podróżujący wzdłuż Doliny Rodanu w 1893 r.: „Znane wcześniej winnice są prawie całkowicie zniszczone; wszystko, co pozostało, to nieco roślin na zboczach Côte Rôtie, Ampuis i Condrieu” (Jean Felbert, *Histoire d'une famille alsacienne* [Historia alzackiej rodziny], A. Picard et Raan).

Następnie pierwsza wojna światowa i uprzemysłowienie Doliny Rodanu drastycznie ograniczyły liczbę pracowników dostępnych do pracy na stromych zboczach, gdzie jest bardzo mało miejsca na konie i wozy lub sprzęt mechaniczny.

W związku z tym w XX w. winnice niemal zniknęły. Odrodzenie winnic „Côte Rôtie” rozpoczęło się dopiero w latach 60. XX w.

Do 2010 r. winnice ponownie wróciły na obszar, który zajmowały przed kryzysem spowodowanym filokserą.

W Encyklopedii Roret (1921) sugeruje się, że na początku XX w. wyłącznie wina z gminy Ampuis (oraz z Verinay lub Verenay, miejscowości włączonej później do Ampuis) kwalifikowały się do nazwy „Côte Rôtie”.

Niemniej jednak 19 listopada 1937 r. gminy Ampuis i Tupin-Semons zostały początkowo włączone do obszaru geograficznego kontrolowanej nazwy pochodzenia „Côtes du Rhône”; kontrolowaną nazwę pochodzenia „Côte Rôtie” w odniesieniu do tych dwóch gmin uznano dopiero na mocy dekretu z dnia 18 października 1940 r.

Dekretem zmieniającym z dnia 21 grudnia 1966 r. rozszerzono obszar geograficzny o sąsiednią gminę Saint-Cyr-sur-le-Rhône.

Większość populacji winorośli należy do odmiany Syrah N, „sérine” lub „seriné”, będącej flagowym szczepem dla tego obszaru uprawy. Już w 1921 r. w Encyklopedii Roret stwierdzono, że „seriné noir, corbeille noire i damas noir dominują na słynnym obszarze uprawy winorośli Côte Rôtie”. Przeprowadzone później testy DNA (JM. Boursicot – INRA, Montpellier) udowodniły, że odmiana Syrah N wywodzi się z regionu Rodanu, z odmian Mondeuse B i Dureza N.

Bliskość winnic objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia „Condrieu”, charakteryzujących się takimi samymi uwarunkowaniami w odniesieniu do odmiany Viognier B, również częściowo wyjaśnia praktyki, które od niepamiętnych czasów umożliwiały sadzenie tej odmiany w winnicach „Côte Rôtie”.

Wina białe „Côte Rôtie” były również produkowane na początku XVII w., ale produkt ten został szybko zarzucony ze względu na bliskość prestiżowych kontrolowanych nazw pochodzenia „Condrieu” i „Château-Grillet”.

Faktem potwierdzającym prowadzenie wówczas tej produkcji jest historyczna obecność odmiany Viognier B w populacji winorośli.

Najpowszechniej akceptowanym założeniem co do pochodzenia nazwy tego obszaru uprawy winorośli jest fakt, że odnosi się ona do sezonu letniego, gdy zbocza są „przypiekane” (fr. *rôtis*) przez słońce.

Najstarszy zapis nazwy „Côte Rôtie” pochodzi co najmniej z 1698 r. („Droga do Paryża w roku 1698” autorstwa Martina Listera – wydanie francuskie przetłumaczone i opublikowane w 1873 r.).

Renoma winnic „Côte Rôtie” opiera się głównie na renomie dwóch małych dolin. W Encyklopedii Roret (1921) stwierdza się w odniesieniu do win z okolic Lyonu: „Najbardziej cenione wina czerwone są wytwarzane z winorośli zbieranych w gminie Ampuis, podzielonej na dwie części znane jako Côte Brune i Côte Blonde”.

Podobnie *Atlas de la France viticole* [Atlas winnic we Francji] L. Larmata zawiera mapę obszaru uprawy winorośli, która oprócz zarejestrowanych nazw miejscowych zawiera nazwy „Côte Blonde” i „Côte Brune” rozdzielone potokiem Fontgent.

Spośród wielu legend leżących u podstaw reputacji tych dwóch „Côte” jedna ma bardzo poetycki charakter. Zostały one rzekomo tak nazwane przez szlachcica z Ampuis, który miał dwie córki, jedną brunetkę, a drugą blondynkę. Inne, bardziej naukowe wyjaśnienie opiera się na różnicy w pochodzeniu geologicznym podłoża, na którym uprawia się winorośl.

„Côte Blonde” cechuje się podłożem składającym się głównie z gnejsu. Z biegiem czasu skały te przekształciły się w krzemionkowe, jasno zabarwione gleby, często o wtórnie podwyższonej zawartości wapnia w wyniku osadzenia się lessu z pokrywy płaskowyzu.

Z drugiej strony „Côte Brune” znajduje się na podłożu zawierającym łupki mikowe, na którym z czasem powstały mniej krzemionkowe i bardziej gliniaste gleby, bogatsze w żelazo i o ciemniejszym kolorze. Więcej działek obsadzonych mieszkanką odmian Syrah N i Viognier B występuje na obszarze „Côte Blonde” niż „Côte Brune”.

W 2009 r. obszar produkcji obejmował około 250 hektarów, a średnia roczna produkcja wynosiła około 10 000 hektolitrow i była podzielona między około stu producentów, w tym około sześćdziesiąt indywidualnych wytwórni wina. Kontrolowana nazwa pochodzenia „Côte Rôtie” dotyczy wyłącznie win czerwonych.

Ich ciemny, prawie czarny kolor, charakterystyczny dla odmiany Syrah N, z czasem przybiera odcienie granatu.

Aromat łączy złożoność i elegancję z nutami czarnych owoców i przypraw, czasem również fiołków, gdy w mieszance występuje odmiana Viognier B.

Podczas dojrzewania w aromacie pojawiają się lekko dymne nuty (tosty, kawa, kakao itp.) oraz zapach pieczonych lub kandyzowanych owoców.

Struktura na podniebieniu charakteryzuje się jedwabistymi taninami połączonymi z bardziej wyrazistą krągłością w przypadku wykorzystania odmiany Viognier B, która zgodnie z konwencją jest winifikowana przez dodawanie niewielkiej ilości procentowej winogron tej odmiany. Aksamitny charakter tanin sprzyja również stosowaniu tradycyjnych metod produkcji wina obejmujących fermentację w kadziach całych kiści winogron, lekko rozgniatanych za pomocą zanurzonej pokrywki. Na prawym brzegu Rodanu połączenie mezoklimatu znanego jako „Lyonnais”, topografii z bardzo stromymi zboczami nad rzeką Rodan oraz warunków geologicznych i glebowych pochodzenia metamorficznego, które wymagają stałej interwencji człowieka w celu harmonijnego rozwoju tarasów i murków, zapewnia Syrah N – najważniejszej odmianie kontrolowanej nazwy pochodzenia „Côte Rôtie” – oraz Viognier B optymalne warunki do dojrzewania oraz umożliwia produkcję oryginalnego wina czerwonego łączącego w sobie krzepkość i elegancję.

Te dwie odmiany, sadzone na granicy obszaru ich uprawy, mogą wyrazić swój potencjał, jeżeli są uprawiane na starannie wyznaczonych działkach na zboczach o optymalnej orientacji, chronionych przed niekorzystnymi skutkami zimnych wiatrów.

Starożytnej tradycji tego przedromańskiego obszaru uprawy winorośli dorównać może jedynie renoma, jaka wiąże się ze znaną co najmniej od XVII w. nazwą „Côte Rôtie”.

Przekazywanie z pokolenia na pokolenie praktyk uprawy winorośli z wykorzystaniem palików oraz utrzymywanie delikatnych gleb lessowo-gnejsowych, zawierających łupki mikowe i migmatyt, poprzez budowę tarasów lub murków kamiennych sprawiło, że ten obszar uprawy winorośli zachował swój specyficzny charakter od czasów starożytności. Powyższe czynniki wraz z krajobrazem przyczyniły się do powstania legendarnej renomy, opartej w szczególności na podziale na „Côte Brune” i „Côte Blonde”, związanym z różnicami w glebach, praktykach winiarskich i strukturze win.

Kontynuując tradycję ręcznego zbioru winogron, producenci wina „Côte Rôtie” przyczyniają się do zachowania oryginalnego charakteru i szczególnych cech tych położonych na wzgórzach winnic.

Ekspozycja tych zboczy na słońce prawdopodobnie wyjaśnia pochodzenie nazwy „Côte Rôtie”.

Oprócz odniesień w pismach wielu starożytnych autorów, takich jak lekarz Celsus, przyrodnik Pliniusz Starszy, historyk Plutarch, agronom Columella i poeta Marcjalis, którzy wspominają Allobroga, wino z Vienne produkowane przez Allobrogów, jeden z najstarszych dokumentów potwierdzających renomę win z Ampuis pochodzi z 1592 r. Wtedy to mieszkańcy gminy podejmowali Laurenta de Maugiron wraz z księciem Mayenne, którym „zaprezentowali swoje renomowane wino” (*Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois* [Historia i genealogia rodziny Maugiron w regionie Vienne], 1257–1767, H. de Terrebasse Ed. 1905).

Reputację win „Côte Rôtie” podsumowano w wydaniu *Histoire naturelle de la province du Dauphiné* (Historia naturalna prowincji Dauphiné) z 1781 r. (wstęp – tom 1 – Faujas de Saint-Fonds): „Wina »Côte Rôtie« (i wina z Hermitage) od dawna cieszą się zasłużoną reputacją, wynikającą ze szczególnych cech odmian winorośli oraz ekspozycji i praktyk uprawy w winnicach, które je produkują”.

W dalszej części tego samego dzieła dwa fragmenty zawierają pochwałę renomy tego wina, które zostało opisane przez przewodniczącego rady miejskiej Vienne (luty 1780 r.) jako najlepsze z win z Vienne, w niczym nieustępujące najwspanialszym francuskim winom.

Renoma ta jest często nierozzerwalnie związana z renomą innych win z północnej części Côtes du Rhône, o czym świadczy ten fragment *Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne* [Teoretyczne i praktyczne rozważania dotyczące uprawy winorośli] (tom 1, Chaptal, Parmentier, Dussieux, 1801): „Słynne wina Hermitage, Côte Rôtie i Condrieu produkuje się na zboczach graniczących z Rodanem”.

Renoma tego wina stale rośnie ze względu na jego jakość i delikatność, a przede wszystkim krajobraz, spektakularny obszar uprawy winorośli uznawany od 1940 r. za kontrolowaną nazwę pochodzenia. Jest ona również zauważalna w całym „kraju winiarskim” dzięki corocznemu targowi win w Ampuis, który odbywa się od 1928 r.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu:

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa, określony na zasadzie odstępstwa w odniesieniu do fermentacji i produkcji wina, stanowi obszar następujących gmin, zgodnie z oficjalnym kodem geograficznym z 2023 r.:

— w departamencie Ardèche: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lempis, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Tournon-sur-Rhône i Vion;

- w departamencie Drôme: Beaumles Montoux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitz, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes for the territory of the municipality of Mercurol, Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Servess-sur-Rhône i Tain-l'Hermitz;
- w departamencie Isère: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel i Vienne;
- w departamencie Loara: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf i Vérin;
- w departamencie Rodan: Condrieu, Les Haie, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe i Saint-Romain-en-Gal.

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu:

- a) na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę mniejszej jednostki geograficznej, pod warunkiem że:
 - jest to lokalizacja wpisana do ksiąg wieczystych;
 - została ona podana w deklaracji zbiorów.
- b) na etykiecie wina objętego kontrolowaną nazwą pochodzenia można umieścić nazwę większej jednostki geograficznej: „Cru des Côtes du Rhône” lub „Vignobles de la Vallée du Rhône”. Warunki stosowania nazwy większej jednostki geograficznej „Vignobles de la Vallée du Rhône” uściślono w umowie podpisanej między poszczególnymi zainteresowanymi organami ds. ochrony i zarządzania. Określenie to musi znajdować się w tym samym polu widzenia co wszystkie napisy, które należy obowiązkowo umieścić na etykiecie, i musi być wydrukowane taką samą czcionką, o takim samym kolorze co czcionka, którą zapisano nazwę, przy czym rozmiar tego określenia nie przekracza dwóch trzecich rozmiaru nazwy.

Link do specyfikacji produktu

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-ae66-4db6-a6f7-a7d5cb91349e